

ZONDAG 3 november 2024

Live te volgen via www.gasthuiskerk.nl/live

Kerkdienst:

16.30 uur: Ds. S.B. van der Meulen te Delft

Organist: Peter Geldof jr.

Lector: Niek Abrahamse

Welkom en mededelingen

Zingen Psalm 46: 1, 2 en 3 God is een toevlucht t' allen tijde

Stil gebed, Votum, Groet

Zingen DNP 116: 1, 2, 3 en 5

Gebed

Schriftlezing Genesis 16

Genesis 21: 1 - 21

Zingen NLB 721: 1, 2 en 3 Houd ons bijeen, God, rond Uw Woord

Preek Genesis 16: 11 - 13

Thema: De belofte voor Ismaël, gehoord, gezien en erkend door God.

Zingen Psalm 107: 1, 2, 3 en 4

Gebed

Collecte

Zingen Psalm 89: 1

Geloofsbelijdenis

Zingen Psalm 89: 7

Zegen

Wanneer je n.a.v. één van de diensten wilt doorspreken of je hebt een vraag en/of opmerking, neem dan gerust contact op met één van de kerkenraadsleden, of de scriba scriba@gasthuiskerk.nl; tel. 06 – 11 94 78 54) voor contactgegevens van een kerkenraadslid. Voor meer informatie over onze gemeente zie www.gasthuiskerk.nl.

Psalm 46: God is een toevlucht t' allen tijde

1. God is een toevlucht t' allen tijde,
die ons uit nacht en dood bevrijdde.
Al zou de aarde ondergaan,
wij zien het zonder vrezen aan.
Al staat geen berg meer vast, al
dreigen
de zeeën overhand te krijgen,
laat schuimend al hun golven slaan,
wij zien het zonder vrezen aan.

2. De Godsstad ligt aan blanke
stromen.
God staat haar bij, de dag zal
komen.
Hij woont in haar, zij wankelt niet,
zij kroont zijn heilig rijksg gebied.
Al hebben volken zich verheven,
Hij roept en doet de aarde beven.
Hij is met ons, Hij wendt ons lot.
Een vaste burcht is onze God.

3. Komt en aanschouwt des Heren daden,
aanbidt zijn toorn en zijn genade;
zijn toorn die 't oorlogstuig verslindt,
zijn gunst waarin gij vrede vindt.
Hij spreekt: "Laat af, Ik ben de Here,
de Heilige die elk moet eren."
Hij is met ons, Hij wendt ons lot.
Een vaste burcht is onze God.

DNP 116: 1, 2, 3 en 5

1. Ik hou van God, Hij heeft mijn stem gehoord.
Smeek ik om hulp, Hij wil mij antwoord geven.
Ik roep Hem aan zolang als ik zal leven.
Van mijn gebed mist Hij geen enkel woord.

2. Ik was verlamd door angst en door verdriet.
De kans om oud te worden leek verkeken.
Ik kon niet anders dan in doodsnoed smeken:
'Houd mij in leven, HEER, vergeet mij niet.'

3. De HEER helpt hulpelozen uit de nood.
Hij is een God vol liefde en ontferming.
Aan machtelozen geeft Hij zijn bescherming.
Ik had geen kracht – tot Hij mij redding bood.

5. Te snel dacht ik: 'Op niemand kan ik aan.'
Toch heb ik mijn geloof niet opgegeven.
Dicht bij de HEER mag ik weer verder leven.
Hoe dank ik Hem voor wat Hij heeft gedaan?

Genesis 16

De geboorte van Ismaël

¹ Abrams vrouw Sarai baarde hem geen kinderen. Nu had zij een Egyptische slavin, Hagar. ² 'Luister,' zei Sarai tegen Abram, 'de HEER houdt mijn moederschoot gesloten. Je moest maar met mijn slavin slapen, misschien kan ik door haar nakomelingen krijgen.' Abram stemde met haar voorstel in ³ en Sarai gaf hem haar Egyptische slavin Hagar tot vrouw; Abram woonde toen tien jaar in Kanaän. ⁴ Hij sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, verloor ze elk respect voor haar meesteres. ⁵ Sarai zei tegen Abram: 'Voor het onrecht dat mij wordt aangedaan ben jij verantwoordelijk! Ik heb je mijn slavin ter beschikking gesteld, en nu ze weet dat ze zwanger is toont ze geen enkel respect meer voor mij. Laat de HEER maar beoordelen wie er in zijn recht staat: ik of jij.' ⁶ Abram antwoordde: 'Het is jouw slavin, doe met haar wat je goeddunkt.' Toen maakte Sarai haar het leven zo zwaar dat ze vluchtte. ⁷ De engel van de HEER trof haar in de woestijn aan bij een waterbron, de bron die aan de weg naar Sur ligt. ⁸ 'Hagar, slavin van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen?' vroeg Hij. 'Ik ben gevlucht voor Sarai, mijn meesteres,' antwoordde ze. ⁹ 'Ga naar je meesteres terug,' zei de engel van de HEER, 'en wees haar weer gehoorzaam.' ¹⁰ En Hij vervolgde: 'Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat ze niet te tellen zullen zijn. ¹¹ Je bent nu zwanger en je zult een zoon ter wereld brengen. Die moet je Ismaël noemen, want de HEER heeft gehoord hoe zwaar je het te verduren had. ¹² Een wilde ezel van een mens zal hij zijn: hij schopt iedereen, iedereen schopt hem. Met al zijn verwanten zal hij in onmin leven.' ¹³ Toen riep zij de HEER, die tot haar had gesproken, zo aan: 'U bent een God van het zien. Want,' zei ze, 'heb ik hier niet Hem gezien die naar mij heeft omgezien?' ¹⁴ Daarom noemt men de bron daar Lachai-Roï; hij ligt tussen Kades en Bered. ¹⁵ Hagar bracht een zoon ter wereld, en Abram noemde de zoon die zij hem gebaard had Ismaël. ¹⁶ Abram was zesentachtig jaar toen Hagar hem Ismaël baarde.

Genesis 21:1-21

Isaak en Ismaël

¹ De HEER zag om naar Sara zoals Hij had beloofd, Hij gaf haar wat Hij had toegezegd: ² Sara werd zwanger en baarde Abraham op zijn oude dag een zoon, op de vastgestelde tijd, die God hem had genoemd. ³ Abraham noemde de zoon die hij gekregen had en die Sara hem gebaard had, Isaak, ⁴ en hij besneed Isaak toen deze acht dagen oud was, zoals God hem had opgedragen. ⁵ Abraham was honderd jaar toen zijn zoon Isaak werd geboren. ⁶ 'God maakt dat ik kan lachen,' zei Sara, 'en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen. ⁷ Wie had Abraham durven voorspellen dat ik ooit een kind de borst zou geven? En toch heb ik hem op zijn oude dag nog een zoon gebaard!' ⁸ Het kind groeide voorspoedig op, en toen de dag gekomen was dat het van de borst werd genomen, gaf Abraham een groot feest. ⁹ Sara zag dat de zoon die Abraham bij Hagar, haar Egyptische slavin, had gekregen, spottend lachte. ¹⁰ Daarom zei ze tegen Abraham: 'Jaag die

slavin en haar zoon weg, want ik wil niet dat de zoon van die slavin straks deelt in de erfenis die mijn zoon Isaak krijgt.’¹¹ Dit voorstel beviel Abraham allerm minst; het ging immers om zijn eigen zoon.¹² Maar God zei tegen hem: ‘Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht.’¹³ Maar ook uit de zoon van je slavin zal Ik een volk doen voortkomen, omdat ook hij een kind van je is.’¹⁴ De volgende morgen vroeg nam Abraham brood en een zak water, legde die op Hagars schouder, gaf haar ook het kind mee en stuurde haar weg. Ze trok de woestijn van Berseba in en doolde daar rond.¹⁵ Toen het water uit de zak op was, liet ze haar kind onder een struik achter.¹⁶ Zelf ging ze een eindje verderop zitten, op een boogschot afstand, omdat ze niet kon aanzien hoe haar kind stierf. En terwijl ze daar zo zat, huilde ze bittere tranen.¹⁷ Maar God hoorde de jongen kermen, en de engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: ‘Wat is er, Hagar? Wees gerust: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.’¹⁸ Sta op, help de jongen overeind en ondersteun hem. Ik zal een groot volk uit hem doen voortkomen.’¹⁹ Toen opende God haar de ogen en zag ze een waterput. Ze liep ernaartoe, vulde de waterzak en gaf de jongen te drinken.²⁰ God beschermde de jongen, zodat hij voorspoedig opgroeide. Hij leefde als boogschutter in de woestijn.²¹ Hij ging in de woestijn van Paran wonen, en zijn moeder koos een Egyptische vrouw voor hem uit.

NLB 721: Houd ons bijeen, God, rond Uw Woord

1. Houd ons bijeen, God, rond uw woord,
houd tegen wie uw heil vermoordt,
nu Christus niet meer wordt geeerd
en men bestrijdt dat Hij regeert.

2. Kom, Christus, too uw ware kracht
en breng uw liefde aan de macht!
Behoed uw kerk in haar verdriet,
dat zij U zegent in haar lied!

3. Blaas, Trooster, ons uw adem in,
maak ons op aarde eensgezind.
En gaan wij door de laatste poort,
leid ons dan met uw levenswoord.

Psalm 107: 1, 2, 3 en 4

1. Gods goedheid houdt ons staande
zolang de wereld staat!
Houdt dan de lofzang gaande
voor God die leven laat.
Al wie, door Hem bevrijd
uit ongestreken streken,
naar huis werd heengeleid,
zal van zijn liefde spreken.

2. Al wie verbijsterd zwierven
ver buiten heg en steg
en haast van honger stierven,
neervallend langs de weg,
geen thuis, geen toevluchtsoord
was hun nabijgekomen,
had Hij hen niet gehoord
en bij de hand genomen.

3. Zij moeten God aanbidden,
rondom zijn altaar staan,
omdat Hij in hun midden
zijn wonder heeft gedaan:
maaltijd en lafenis
meer dan zij durfden dromen;
de last van hun gemis
heeft Hij hun afgenomen.

4. Laat ons nu voor den Here
zijn goedertierenheid
toezingen en vereren
de God die ons bevrijdt.
Want wie zijn hulp verlangt,
Hem aanroept in gebeden,
verlost Hij uit de angst
en leidt Hij tot den vrede.

Psalm 89:1

1. Ik zal zo lang ik leef, bezingen in mijn lied
des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied.
Mijn mond verkondigt, Heer, aan komende geslachten
hoe Gij uw trouw betoont, aan hen die U verwachten.
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven,
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve.

Psalm 89:7

7. Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt,
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt.
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden.
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden,
zij gaan in vrede voort, zij wandlen voor uw ogen,
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhoegen.